

Pay me my money down

Per EloiA el dg., 09/09/2007 - 09:00

Paga'm el meu diner

Bruce Springsteen

-

We shall overcome

Lletra original

I thought I heard the captain say
Pay me my money down
Tomorrow is our sailing day
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down
Soon as the boat was cleared of the bar
Pay me money down
He knocked me down with a spar
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down
Well if I'd been a rich man's son
Pay me my money down
I'd sit on the river and watch 'er run
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down
Well I wish I was Mr. Gates
Pay me my money down
They'd haul my money in, in crates
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down
Well fourty days and nights at sea
Pay me my money down
Captain worked every last dollar out of me
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down
Pay me, pay me
Pay me my money down
Pay me or go to jail
Pay me my money down

Lletra traduïda

Creo que he oïdo al capitán decir
Págame mi dinero
Que mañana es el día nuestra salida a navegar
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero
Justo cuando el barco tuvo el paso despejado
Págame mi dinero
Me golpeó con un palo
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero
Yo podía haber sido el hijo de un rico
Págame mi dinero
Me sentaría sobre el río y vería como fluye
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero
Si yo fuese el Sr. Gates
Págame mi dinero
Arrastrarían mi dinero con cajas de embalaje
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero
Cuarenta días y noches he estado en el mar
Págame mi dinero
El capitán me hizo trabajar para ganarme hasta el último dólar
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero
Págame, págame
Págame mi dinero
Págame o irás a la cárcel
Págame mi dinero

Identificada como un canto de marineros, pero de hecho era una canción protesta de los estibadores negros de los puertos de Georgia y Carolina del Sur; capitanes de barco sin escrúpulos solían escaparse de los puertos sin pagar a los trabajadores. El salari pel jorn treballat és un dret de justícia bàsica. Jesús no es fa "el suec", no es desentén, d'aquest dret, així es veu quan envia als deixebles a predicar l'evangeli per les seves terres: "**Quedeu-vos en aquella casa, menjant i bevent el que tinguin: el qui treballa, bé es mereix el seu jornal.**" (Lluc 10, 7). Però la Justícia de Déu va molt més enllà que aquest dret bàsic perquè el Déu de Jesús és tot donació per poc que hi posem de la nostra part. Aquesta generositat costa d'entendre perquè sembla injusta. Si als contemporanis de Jesús ja els costava d'entendre-ho a nosaltres, amarats de relacions mercantilitzades, encara molt més.

La justícia de la solidaritat

Perquè amb el Regne del cel passa com amb un propietari que va sortir de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya. Després de fer tractes amb ells per un jornal d'un denari, els envià a la seva propietat. Va tornar a sortir cap a mig matí, en veié d'altres que s'estaven a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meva vinya i us donaré el que sigui just. Ells hi van anar. Cap a migdia i cap a mitja tarda va sortir una altra vegada i va fer el mateix. Encara va sortir cap al final de la tarda, en va trobar d'altres i els digué: Per què us esteu aquí tot el dia sense fer res? Ells li responen: És que ningú no ens ha llogat. Els diu: Aneu també vosaltres a la meva vinya. Quan va arribar el vespre, l'amo de la vinya va dir a l'encarregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han arribat darrers i acaba pels primers. Vingueren, doncs, els qui havien començat a treballar al final de la tarda i van cobrar un denari cada un. Quan va tocar als primers, es pensaven que cobrarien més, però també van rebre un denari. Mentre cobraven, protestaven contra el propietari i deien: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar el pes de la jornada i la calor. L'amo va respondre a un d'aquests: Company, jo no et faig cap injustícia. ¿No havíem fet tractes per un denari? Doncs pren el que és teu i vés-te'n. A aquest darrer li vull donar igual que a tu. ¿Que no puc fer el que vull amb el que és meu? ¿O és que tens enveja perquè jo sóc generós? Així, els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers. (Mateu 20, 1-16)
